

kreddsyrlægen, som træffer beslutning om, hvilke foranstaltninger, der konkret skal iværksættes.

Kapitel 3

Bekæmpelse og forebyggelse

Til § 9

Bestemmelsen er en sammenskrivning af § 7 i lov om husdyr sygdomme og § 5 i lov om zoonoser, der omhandler bekæmpelsesforanstaltninger og giver adgang til at udstede generelle regler og konkrete påbud og forbud.

Der foreslås i stk. 2, nr. 3, litra f, indføj et hjemmel til at bekæmpe sygdomme hos akvakultur dyr ved tørlægning af dambrug.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver ministeren adgang til at udstede konkrete påbud og forbud, men den vil også skulle danne grundlag for generelle regler om bekæmpelsesforanstaltninger og foranstaltninger, som kan bringes i anvendelse med henblik på begrænsning af udbredelsen af zoonotiske smitstoffer. Foranstaltningerne tænkes anvendt i en udbrudssituation eller i en situation, hvor der er en begrundet mistanke om udbrud, og er især rettet mod sygdomme nævnt i bilag 2, gruppe I, jf. f.eks. bekendtgørelse nr. 704 af 8. september 1997 om bekæmpelse af svinepest og bekendtgørelse nr. 816 af 30. oktober 1997 om hold af svin på friland. Overfor sygdomme nævnt i bilag 2, gruppe II, vil foranstaltningerne især blive anvendt som led i regionale eller landsdækkende bekæmpelseskampagner. Sådanne kampagner, der iværksættes i samarbejde mellem de veterinære myndigheder og landbrugets organisationer, tager sigte på en systematisk bekæmpelse af en konkret sygdom med henblik på at få den pågældende sygdom udryddet.

Til stk. 2

Listen over foranstaltninger er ikke udtømmende. Foranstaltninger vedrørende dyr og produkter af dyr, foder, slam og gødning m.v. samt ejendomme kan anvendes også i relation til dyr, som ikke selv er syge, men som udgør en sundhedsmæssig risiko for mennesker. Foranstaltninger i dyrehold kan bl.a. omfatte opdeling af besætningerne i epidemiologiske enheder, krav til belægningsgrad, særlige krav til indsættelse af dyr, f.eks. alt ind, alt ud-princippet, krav om særlige indretninger og procedurer i forbindelse med afhentning af dyr, mælk, æg og andre produkter.

Bestemmelserne indebærer, at der som led i en bekæmpelse af en sygdom, der er optaget på bilag 2, kan iværksættes nedslagning af dyr, som er konstateret

ramt eller som kan mistænkes for at være ramt af en af de pågældende sygdomme. Nedslagning kan endvidere ske, hvor det er nødvendigt for at diagnosticere en sygdom, jf. § 8. Nedslagning vil normalt kun komme på tale i forbindelse med de i bilag 2, gruppe I, nævnte sygdomme.

Det vil bero på et veterinærfagligt skøn, hvornår et dyr kan mistænkes for at være ramt af en sygdom. F.eks. kan et dyr kræves nedslået, hvis det udviser relevante symptomer, uden at det dog med sikkerhed kan afgøres, om det lider af den pågældende sygdom. Det samme vil være tilfældet, hvor der har været kontakt mellem en rask og en sygdomsramt besætning, således at der er stor sandsynlighed for, at den raske besætning er blevet smittet.

Endvidere kan der f.eks. iværksættes bekæmpelse af ræve i områder, hvor der er mistanke om rabies hos ræve.

Ved vurderingen af, om nedslagning skal iværksættes, vil der blive lagt vægt på, om effektiv bekæmpelse skønnes at kunne finde sted på andre måder, f.eks. ved isolation af angrebne dyr. Ved vurderingen vil der endvidere blive lagt vægt på, om nedslagning er nødvendig for at beskytte mennesker mod smitte eller for at bevare en dyrebestand. Herudover kan andre væsentlige samfundsmæssige hensyn nødvendiggøre øjeblikkelig nedslagning, f.eks. eksportmæssige hensyn.

Bestemmelsen forpligter ikke ministeren til at iværksætte nedslagning, hvis et af ovennævnte hensyn taler for det, men åbner alene en mulighed for ministeren til at påbyde nedslagning. Ved vurderingen af, om nedslagning skal foretages, vil der blive foretaget en afvejning af ovennævnte hensyn over for de omkostninger, der er forbundet med nedslagning af de angrebne dyr. En sådan afvejning vil kunne føre til, at man i stedet vælger at kontrollere eller bekæmpe sygdommen på andre måder, f.eks. ved vaccination. Om erstatning ved nedslagning henvises til § 36.

Muligheden for at kræve ejendomme, områder m.v. afspærret, kan indebære, at adgang til og fra den pågældende lokalitet hindres, jf. stk. 2, nr. 3, litra e.

I stk. 2, nr. 3, litra f, foreslås indføj et hjemmel til at bekæmpe sygdomme hos akvakultur dyr ved tørlægning af dambrug. Bestemmelsen tænkes anvendt, hvor det ikke er nødvendigt at aflive og destruere dyrene på grund af sygdommen. Dyrene vil således kunne afsættes, hvorefter dambruget vil blive krævet tørlagt, rensat og desinficeret, inden der på ny vil kunne indsættes dyr.

I stk. 2, nr. 3, litra g, der er indsat ved lov nr. 1066 af 23. december 1992, præciseres, at der kan ske af-